

Meie Juss

VALGUTA LASTEAED-ALGKOOLI AJALEHT

Märts 2022
2/95

TÄNASEST LEHEST LOETE:

- * Koolielu uudised
- * Õpilaste omaloomingut
- Põnevuslugu
- Muinasjutud
- Mina ja muusika
- Joonistused
- * Lasteaia tegemisi



Tulevikutaim.
Pildi joonistas
Remir Autor

II trimester koolis ja lasteaias

Kuigi viirushaigus kimbutab meid endiselt, suutsime II trimestril vältida distantsõpet ja viisime tunde läbi koolis. Küll aga on osa õpilastest kodus pidanud tegema iseseisvat tööd ja ka õpetajad on olnud erinevates rollides kui tavaliselt.

Talvevaheaeg ehmatas meid, nagu ka kogu tervet maailma, sõjauudistega Euroopas. Seetõttu alustasime esimest vaheajajärgset koolipäeva väikese kogunemisega, et rääkida olukorrast Ukrainas. Loodame, et sõja eest põgenenud inimesed leiavad teistest riikidest, sealhulgas Eestist, rahu ja ajutise kodu. Toetame Ukrainat ja selle riigi rahvast mõtete ja tegudega ning ootame peatset rahu!



Kaja Lepik, direktor

Õo muuseumis

Ma olen detektiiv. Selles loos hakkab uurima salapärast muuseumi, kus käivad kummalised kolksatused.

Õhtul, kui päike loojuma hakkab, olen enda detektiivbüroos, loen ajalehte ja joon teed. Suvi hakkab lõppema ja mõned lehed on juba pruunid. Kuid korraga kuulen enda ukse taga koputust. See on muuseumi valvur Jaak, kes paistab väga ärev. „Mul on mure,“ alustas vestlust muuseumi valvur Jaak. „Meil muuseumis iga õo, kui ma valvan, kukub miski kolksti maha, aga see ei ole mina, kes neid asju maha ajab,“ kurtis Jaak. „Kas sa saad aidata?“ palus Jaak. „Heakene küll,“ ütlen mina. Siis Jaak tänas mind ja läks minema.

Siis hakkasin ma asju pakkima. Lõpuks olin valmis! Nüüd oli vaja veel muuseumisse minna. Sinna polnud pikk tee – üle tänava vasakule, 5 maja edasi, 6 maja trepist üles ja oledki päral.

Õo oli kätte jõudnud ja ma tegin ümber maja ühe ringi, siis läksin majja tagasi. Kuid see, mis mind ees ootas, polnud igapäevane nähtus. Kõik, kes seal olid enne liikumatud, on ellu ärganud! Dinosaurused, taimed, ürginimesed, lossielanikud ja veel teisigi elusolendeid võis näha liikumas, mõned lausa rääkisid. Küsisin neilt, miks nad õösel ellu ärkavad, kuid keegi ei vastanud. Siis küsisin neilt, et äkki nad teevad seda ainult üks kord nädalas, nüüd nad noogutasid.

Hommikul rääkisin sellest muuseumi valvurile ja muuseumi direktorile. Nad algul ahhetasid, kuid pärast olid sellega päri. Nii said need muuseumi asukad iga nädal ühe korra õösel ellu ärgata. Küll on tore, et see lugu hästi lõppes.



Tekst ja pilt Henriete Tulf, 3. klass



O ÕPILASTE LOOMINGUT O ÕPILASTE LOOMINGUT O

Sten Roosi muinasjutuvõistlusel osalesid tänavu kõik meie 5.-6. klassi õpilased. Kolme muinasjuttu saate lugeda ka sellest ajalehest.

Tänapäeva Tuhkatriinu

Tuhkatriinu oli üks tüdruk, kellele meeldis arvutimänge mängida, aga ta kasuema ei lubanud. Tuhkatriinu pidi palju koristama ja vaeva nägema.

Kasuema tütreid kutsuti arvutimängude võistlusele. Kasutitar küsis, kas tema võib ka minna, aga kasuema ütles: „Korista ja tee maja ilusaks, siis mine. Tuhkatriinu siis tegi seda ja ta sai valmis kella kuueks. Ta kasuema ütles, et tal pole midagi selga panna ja nad jätsid ta maha.

Tüdruk oli kurb ja läks oma ema hauale nutma. Siis tuli kuskilt juutuuber Unspeakable ja ütles talle: „Ma aitan sind, aga sa pead kell 12 öösel tagasi olema, sest siis võluvõime kaob. Välja ilmus tõld ja tüdruk läks peole. Ta läks sisse ja oli kõige moekam laps seal. Mängumaa administraator võttis tal käest kinni ja läks temaga võistlema.

Kui kell 12 sai, oli Tuhkatriinul kiire, sest ta võime kadus ja moekad riided ka. Ta jooksis ära, aga administraator sai ta kätte ja tal oli ükskõik, milline tüdruk välja nägi. Nad mängisid õnnelikult elu lõpuni.

Kevin Karu, 5. klass

Kosmoselennud

Elasid kord kass ja koer, kes olid imekombel väga head sõbrad. Nad unistasid hullupööra kosmosesse lennata, aga nende vanemad ei lubanud, sest nende arust oli see liiga ohtlik.

Kass plaanis salaja kosmosesse lennata ja rääkis sellest koerale ja koer hakkas salaja kosmoselaeva ehitama.

Kui kass läks kosmoselaevale vajalikke juppe ostma, kohtus ta hiirega, kes oli väga rõõmus ja sõbralik. Kass ja hiir said samuti sõpradeks ja kass rääkis hiirele nende ideest kosmosesse minna. Kass küsis, kas hiir tahab ka kampa lüüa, aga hiir ütles, et ta jääb maa peale arvutist neid jälgima. Kass oli sellega nõus, viis hiire koera juurde ja rääkis talle plaanist. Koer oli samuti nõus.

Mõne kuu pärast sai laev valmis ja nad valmistusid stardiks. Kui hiir stardiloendust alustas, ütles kass: „Parem oleks, kui see õhku ei lendaks.“

Koer ütles rahulikult: „Ei lenda ta midagi.“

Enne kui koer veel midagi öelda sai, ütles hiir: „Õhikutõus!“ Kosmoselaev hakkas lendama ja sõit oli päris ränk, sest laev rappus hirmsasti.

Enne, kui loomad märkasid, olid nad juba kosmoses ja nägid mingeid luusereid Kuul, aga koer ütles kassile: „Me ei lähe Kuule, meie läheme hoopis Saturnile.“

Kass oli vapustatud, kui nad lendasid mööda Marsist ja Jupiterist. Saturni rõngaid nähes mõtlesid nad, miks tal rõngad ümber on, aga kumbki ei teadnud vastust.

Lõpuks maandusid nad Saturnil ja hakkasid seal elama. Kui neil söök veel otsa ei ole saanud, siis elavad nad seal praegugi, mida nad arvatavasti teevad, sest nad lendasid sinna eile.

Marten Valli, 6. klass

Nõidade ülikool

Tere, minu nimi on Mia. Ma õpin nõidade ülikoolis. Minu parimate sõprade nimed on Ron ja Kaisa. Täna räägin ma loo meie matkast.

Oli tavaline reede, meil oli veel nädal aega koolis käia. Ronile tuli mõte minna mäe otsa matkama, kuna me ei pruukinud vaheajal üksteist näha. „Okei, ma kuulsin, et seal on väga ilus,“ laususin mina. Me hakkasime plaani tegema, millal minna ja mida seal teha. Me pidime ka targalt mõtlema, mida kaasa võtta ja mis oleks oluline.

Järgmine päev võtsime luuad, et nädalavahetuseks mägedesse minna. Me hakkasime lendama, kui järsku Kaisa kuulis midagi. „Kas teie kuulete ka seda?“ küsis Kaisa. „Me küll ei kuule midagi,“ ütlesid Mia ja Ron. Aga Kaisa tahtis ikkagi teada, mis see oli. Me läksime temaga metsa kaasa, et näha, mis seal siis on.

„Lohe! Mis lohe siin all metsas teeb?“ lausur Ron hirmuga. Ron kartis väga, aga Kaisa tahtis kontrollida, kas lohega on ikka kõik korras. „Ära mine, see on ohtlik!“ ütlesin mina. „Ära muretse, ma ainult kontrollin,“ ütles Kaisa. Kaisa kõndis lohe juurde, et näha, kas temaga on kõik korras. See, mida Kaisa nägi, šokeeris teda.

„See lohe on lõksu jäänud,“ ütles Kaisa. „Aga kuidas me lohet siis aitame?“ küsis Mia. Kaisa kõndis lohe juurde, et teda loitsuga vabastada. Varsti oligi lohe vaba ja seda nähes tõusis ta kohe püsti, kuid oli väga hirmunud. „Ära kardada,“ ütles Kaisa. Lohe muutus julgemaks. Me ei teadnud, et Kaisa oskas lohede keelt, sellepärast lohe rahuneski maha.

Päike hakkas vaikselt loojuma. „Me peaksime lõkkeplatsi tegema ja öö siin veetma,“ ütles Kaisa. Me tegime lõkke üles ja lohe oli meiega. Tegelikult lohe ei olnudki hirmus, ta isegi ei olnud enam pahane ega hirmunud. Me läksime magama.

Järgmisel hommikul ärkasime üles ja hakkasime mägede poole minema, lohe kaasas. Kui jõudsime mägede peale, kuulsime teise lohe häält. Kõndisime teise lohe juurde ja saime teada, et see, kelle leidsime, oli meie lohe poeg. Me lasime nad tagasi koju.

Hakkasime vaikselt tagasi ülikooli poole minema. Kui kohale jõudsime, rääkisime sellest õpetajale ja õpetaja oli šokis, et lohe meid ei surmanud. Õpetaja arvas, et meist tuleksid head nõiad ja võlurid.

Stella Maria Kogri, 6. klass

Mina ja muusika

Mulle meeldib muusika. Mulle ei meeldi rokkmuusika. Mulle meeldib klassikaline muusika. Rokkmuusikas on kurbust ja viha ning palju müra või lärmi. Klassikaline muusika meeldib, sest see ei ole lärmakas või kurbust tundev.

Mulle meeldivad peaaegu kõik lauljad, sest neil on ilus lauluhäääl ja nad ei ole laulmise ajal närvis. Mulle meeldib televiisorist vaadata laulubände või lauluseriaale ning eriti meeldib vaadata lauluvõistlusi. Lauluhäääl mind väga ei huvita, aga see küll, kui hästi sõnad peas on. Muusikat meeldib mulle kuulata ja samuti meeldib ise kaasa laulda. Kui ma oskan muidugi. Mõnel laulul proovin ma seda hääält või kõla ise kaasa laulda. Ja siis hindan oma hääält ja selle laulu kõla.

Neile, kes proovivad laulda, annaksin nõu, et muusika võiks olla hea rütmiga. Laul peaks kindlasti ka heade ja selgete sõnadega olema. Laulusõnad võivad olla riimilised või ilma riimita. Mulle meeldib nii popp kui ka räppmuusika. Meeldivad ka ingliskeelsed ja venekeelsed laulud.

Kui ma väike olin, siis mulle ei meeldinud muusika üldse, ehk nii-öelda mitte isegi 1%. Kuid tasapisi hakkasin muusikas arenema.

Muusikal on oma sümbolid, millel on kindel tähendus, näiteks lõpumärk, paus, takt, taktimõõt, sammurütm, seisurütm, jooksurütm, ühtlane pulss, tempo, meetrum, kiirus ja kordusmärgid.

Mulle meeldivad erinevad laulutüübid, näiteks filmimuusika, joogilaulud, jõululaulud, koorilaulud, lastelaulud, merelaulud, regilaulud, marsilaulud, sõjalaulud, unelaulud ja ka estraadiklassika.

Mulle meeldivad mõned pillid. Üks pill meeldib mulle eriti ja see on klaver. Ma tahaksin tegeleda klaveri õppimisega.

Liivika Talirand, 6. klass

Muusika mängib minu elus suurt rolli. Kuulan seda peaaegu kogu aeg. Muusika aitab mul keskenduda ja rahuneda.

Umbes 2 aastat tagasi käisin kitarril õppimas. Sain juba alguses aru, et see kitarrimängimine pole väga minu maitse. Lõpetasin kitarrimängimise ära ja läksin üle trummide peale. Alguses tundus see kõik väga äge, aga ka see mulle lõpupoole väga ei istunud.

Pigem ma ei ostaks endale mitte ühtegi pilli, vaid teeksin arvutis ise muusikat. Ja no muidugi, kui mul oleks oma bänd, siis ikka ostaks mõne pilli, aga elu on nii palju arenenud, et enam pole sellel eriti mõtet, kui saab arvutis kõik tegemised ära teha, mis vaja. Aga kui tõesti enda bänd oleks, teeksin ma pigem räppmuusikat, sest see läheb mulle kõige rohkem korda.

Mulle meeldivad räpp-muusika ja hardstyle. Räpp seepärast, kuna esiteks mulle meeldivad peaaegu kõik eesti ja välismaa räpparid keda tean, hardstyle seepärast, kuna selle muusika rütm meeldib mulle väga, nagu väga väga.

Kui nüüd hakata mõtlema lemmiklauljate peale, siis kõige meeldivam laulja on Nublu. Ta on minu arust parim laulja Eestis.

Mu lemmiklaulud on nii Eestist kui ka välismaalt NT: Eestist Säm – „Soomaa“, 5MIINUST - „Mis sa tegid?“ jne, aga välismaalt Bru-C - „Mesmerised“ ning „You and I“.

Tavaliselt kuulan muusikat siis, kui ma koolitoid teen või siis, kui ma kuskile autoga sõidan. Isegi praegu mul käib muusika. Hetkel kuulan Novgorod Boys'i lugu „Droge Paradis (Bass Boosted)“.

Kokkuvõttes arvan, et kuulan muusikat heameelega edasi ja kunagi võiksin ise ka muusikat tegema hakata.

Marten Mändma, 6. klass

MEIE TEGEMISI O MEIE TEGEMISI O MEIE TEGEMISI

Lasteaia tegevused

Sellest sügisest saadik on lasteaias olnud pigem rahulik, kuna lasteaialapsed on vaheldumisi haiged olnud. Kuna eelmisel aastal sujus meie koostöö Valguta raamatukoguga hästi, otsustasime ka sel aastal korrata projekti "Lugemisisu". See toimub Valguta raamatukoguhoidja Pireti juhendamisel kord kuus meie rühmas. Selle käigus toob Piret vastavalt nädalateemale rühma teatud raamatuid ja viib lastega läbi erinevaid tegevusi ja mängu. See projekt aitab lastes tekitada ja hoida huvi raamatute vastu.

Ühel päeval külastasid meie lasteaia pere armsad jänkupojad. Ühel lasteaialapsel on kodus palju erinevaid loomi ja lapsevanem tegi ettepaneku panna lapsega lasteaeda kaasa küülikupojad. Lapsed said neid vaheldumisi süles hoida. See oli väga mõnus loomaterapia.



Meie ettevalmistused vabariigi aastapäevaks sujusid hästi. Lasteaiaruum ja ka koridor sai täidetud laste tehtud kunstiga, rühmas kohendasime eelmisel aastal tehtud lippu ja lisasime õpetaja Ernaga juurde lehvikutest kaunistused. Lapsed ja töötajad olid pidulikes riietes. Hommikul valmisime Eesti lipud, mille aktusele kaasa võtsime. Lõunal oli meile kaetud pidulik lõunasöök ja kõik lapsed said lõunast koju.

Tekst: lasteaiaõpetaja Merlyn Karu, fotod: Merlyn Karu, Sirle Mallo

Tublid tulemused kunstikonkurssidelt

Õpetajate **Martiina Viili** ja **Moonika Tulfi** juhendamisel on meie kooli lapsed edukalt osalenud mitmetel kunstikonkurssidel.

RMK poolt korraldatud **Eesti koolilaste metsapostkaart 2021** konkursil teemal "Meie tuleviku mets" said rahvahääletusel parimate sekka ning trükiti ära **Remiri** ja **Stella Maria** (pildil) tööd.

Rahvusvahelise joonistuskonkursi "Kunst - mäng või looming?" tänuüritusele Ahtmes oli koos õpetaja Martiinaga kutsutud **Ken Marten** ja **Kalvin**.

Tartu Lõunakeskuse jõululingituste joonistamise võistlusel teenis auhinna **Lissandra**.

Meie kool märgiti ära joonistusvõistlusel "**Minu Keila Noortekeskus**".

Eesti Rahva Muuseumi virtuaalnäitusele „Kõige vanem asi, minu kodus, mis võiks olla ka muuseumis“ saatsid oma töid õpilased kõigist klassidest ja neid võib näha aadressil <https://joonistame.erm.ee/category/valguta-lasteaed-alkkool/>. Žürii tunnustuse pälvis **Henriete** töö.



TÄNASE LEHE MATERJALID KOGUS ÕPETAJA MARTIINA VIIL
NING NEED PANI KOKKU ÕPETAJA KAJA LEPIK